

B.

I. Forelæsninger ved Kiøbenhavns
Universitet i Sommersemestret
1808. a)

A. Ved Universitetet.

1. Theologiske.

C. F. Horneman, Theol. Dr. & Prof. P. O.
holder publice Forelæsninger over den sidste Deel
af den naturlige Theologie; privat over Christi Ta-
ler og de Steder af det gamle Testamente, der fin-
des anførte i det nye.

P. E. Müller, Theol. & Philos. Dr. Theol.
P. P. O. publice over den anden Bog af Psalmerne;
privat over den christelige Morals Propædie og den
første Deel af den dogmatiske Theologie efter Mo-

a) For at spare Rum, anføres denne Gang og i Frem-
tiden alene Gjenstandene for enhvers Forelæs-
ninger eller Qvæser. Lektionscataloget leveres alt-
saa ikke længere i Oversættelse, men kun i Ind-
holdsudtog.

rus; holder Examinatorier over det Læste og tilbyder Commenteer, og Disputeer, Øvelser.

Desuden vil Dr. Theol. Münster, Biskop over Sjællands Stift gennemgaae Christendommens Eftigbne førend Constantin den Store, og Seminariets Director, Etatsr. Moldenhawer forklare Brevet til de Ebræer.

2. Juridiske.

J. F. W. Schlegel, J. U. D. & P. P. D. over den dansk, norske extraordinaire Proces; den naturlige Selskabs Ret og den almindelige Statsret; gennemgaaer de Studerendes skriftlige Udarbeidelser og holder Examinatorier.

J. E. Hurtigkarl, J. U. P. P. D. over den rom. rste Personernes Ret og den dansk, norske Criminalret; holder Examinatorier.

E. Brorson, J. U. P. P. E. over Tingenes middelbare Ret, efter Fædrelandets Love; den dansk, norske Proces; holder ogsaa Examinatorier.

M. H. Bornemann, J. U. P. P. E. over den dansk, norske Tingenes umiddelbare Ret og den almindelige Folkeret; anstiller Examinatorier.

E. J. Møller, Høiesterets Secretair og Adjunct ved det juridiske Facultet, over den dansk, norske Personernes Ret; den dansk, norske og romerske Tingenes middelbare Ret; den lavere Po-

litik (som Grækerne kaldte *πολιτεία*) med et tilføiet Syntagma af alle de afvore Statuter, som henhøre til Censor, og Adil-Embedet; holder Examinatorier.

3. Medicinſke.

J. P. Bang, P. M. P. D. over den almindelige Therapie.

J. S. Saxtorph, M. Dr. P. P. D. & Art. obstetr., læser publice over Saarenes Chirurgie i Særdeleshed, efter Gallisens System; viser privat Fødselsoperationerne paa Phantomet; forklarer de chirurgiske Operationer.

D. H. Mynster, P. M. P. E. publice over den practiske Medicin ved de Syges Senge i det Kongel. Frederiks Hospital; foredrager den almindelige Pharmacologie.

J. D. Herholdt, P. M. P. E. publice over den almindelige Pathologie.

M. Ekjelderup, Dr. & P. M. P. E. publice over det menneskelige Legems Osteologie; privat over den første Deel af Physiologien, som handler om det vegetative Liv.

J. W. Hornemann, Bot. P. E. publice over Begyndelsesgrundene af Botaniken, og den botaniske Haves Planter, især de officinelle.

4. Philosophiske.

Mag. N. Kall, Hist. P. P. O. publice over Norges ældre Historie; privat over den nyere Historie efter Büsching.

Th. Bugge, Math. & Astron. P. P. O. publice over den mathematiske Geographie; privat over den sphæriske og theoretiske Astronomie; holder Examinatorier.

Mag. N. E. Kall, L. L. O. O. P. P. O. publice over det arabiske Sprog; privat over femte Mosebog; anstiller Examinatorier.

Mag. J. Wöldike, Math. P. P. O. publice over Begyndelsesgrundene af Algebra; privat over den reene Mathematik, efter Kästners Compendium.

J. Wolf, Prof. Math. P. O. publice over Arithmetiken og Begyndelsesgrundene af Algebra; privat over den theoretiske Geometrie og den plane Trigonometrie, efter Karstens's Compendium; anstiller Examinatorier.

Mag. J. Kjerulf, Hist. & Geog. P. P. O. publice over Historiens Universalstudium; privat over Fædrelandets Historie og Statistiken.

G. Wad, Hist. Nat. P. P. O. publice over Mollusca testacea, efter Lamarck's System; privat over de Deele af Ocnctologien, som ikke bleve gjen-

nemgaade i Vintersemestret; tilbyder Anviisning i Zoologien.

Dr. N. Treschow, Philos. P. P. O. offentlig over Læren om de almindelige Begrebers Oprindelse og Sandhed eller Metaphysiken; privat over Elementerne af den empiriske Psychologie, som ere fremsatte i hans anthropologiske Compendium; over den naturlige Theologie; anstiller Examinatorier.

Mag. B. Thorlacius, P. L. L. O. publice over den romerske Literatur med Examinatorium; privat over de sex sidste Biographier af Svetonius med Oplysninger af de romerske Antiquiteter; holder practiske Ovelser.

Mag. N. Schow, Archæol. P. P. E. publice over Studium af Oldtidens Mindesmærker; privat over de skionne Kunstværkers Historie hos Oldtidens cultiverede Folkeslag.

Mag. N. Myerup, Hist. Lit. Prof. & Bibl. Univ. publice over Disciplinernes Encyclopædie efter Krug.

Mag. G. Wegtrup, Decon. P. E. publice over Hoderurternes Dyrkning; privat over Landhuusholdningsvidenskaben.

Th. Bruun, P. Ling. Angl. privat over Begyndelsesgrundene af det engelske Sprog og samenes Rettskrivning.

Mag. P. Engelstoft, Hist. & Geog. P. E. vil ved sin Tilbagekomst bekiendtgjøre sine Forelæsninger.

P. E. Müller, Theol. & Philos. Dr. Theol. P. P. O. over den philosophiske Moral; anstiller Examinatorier.

G. Sverdrup, P. Ling. Gr. P. E. publice over Lyfias's udvalgte Taler; privat over Hesiodus.

Mag. H. E. Orsted, P. E. publice over Pharmaciologien; privat over Experimental-Physiken og Chemien.

B. Ved det pædagogiske Seminarium.

D. G. Moldenhawer, Seminariets Director, anstiller Øvelser for Alumnene i den theologiske Klasse.

J. Wolff, Inspector i den mathematiske Klasse, giver Anvisning i Metoden at foredrage Geometrien baade for Begyndere, og dem, der have gjort større Fremgang, og veileder Alumnernes egne Øvelser.

G. Wad, Inspector i den fysiske Klasse, fremsætter Reglerne for Ungdommens Underviisning i Naturhistorien; gennemgaaer Dryctologiens Historie og Literatur i Chronologisk Orden.

K. L. Rahbek, Prof. og Inspector i den danske Klasse, leder Øvelserne i det danske Sprog og skriftligt Foredrag i samme.

L. E. Sander, gennemgaar en eller anden classisk Forfatter i det tydske Sprog, og, om ønskes, en udvalgt Samling af Klopstocks Oder; anstiller Øvelser i at skrive en smuk tydsk Stil; fortsætter sine Forelæsninger over Pædagogiken efter Niemeyer; tilbyder Veiledning i Declamation; privatissime forklarer han det tydske Sprogs Grammatik og anstiller Øvelser i dets skriftlige Foredrag.

Th. Bruun, Prof. og Lector i Seminariet, foredrager Reglerne for det franske og engelske Sprogs Udtale og Rettskrivning og veileder Alumnernes Øvelser.

Mag. B. Thorlacius, P. L. L. D. gennemgaar critisk Alumnernes latinske Udarbejdelser; læser exegetisk over Velleii Paternuli romerske Historie og Euripidis Phoenicerinder for Philologerne; og fortsætter sine mythologiske og literariske Forelæsninger.

G. Sverdrup, G. L. P. og Inspector i den historiske Klasse, fremsætter Reglerne for Historiens Foredrag i Skolerne, og tilbyder sin Veiledning i at forklare Thucyd.

II. Academiske Examina.

1. Theologisk Embeds-Examen i April 1808.

Den 4 April.

1. Rasmus Georg Fog Thune. En Søn af afd. Pastor Thune, fød i Birness ved Saxtise-
bing i Lolland 1785, blev Student 1801 —
Laudabilis, et quidem egregie.
2. Johan Philip Huncus Bech. En Søn af Bor-
gemester Bech i Korsør, fød i Nyborg i
Fyen 1784, blev Student 1804 — Lau-
dabilis et quidem egregie.
3. Johannes Hempel. En Søn af Postmester
og Chirurg Hempel, fød i Faaborg i Fyen
1784, blev Student 1802 — Haud
illaudabilis.

d. 5 April.

4. David Plesner. En Søn af Pastor Ples-
ner, fød i Boer ved Randers 1783, blev
Student 1802 — Haud illaudabilis.
5. Hermann Nicolai Windfeld. En Søn af
Amtsforvalter Windfeld, fød i Ribe 1785,
blev Student 1802 — Haud illauda-
bilis.

Af disse 5 erholdt saaledes 2 den bedste og 3 den
næstbedste Character.

2. Juridisk Embeds, Examen i
April 1808.

A. Theoretisk Prøve.

a.) Latinff.

Den 9 April.

1. Frederich Adolph Greve af Holstein. En Søn af afd. Kammerh. Greve af Holstein, fød paa Gaarden Neverstorf ved Kiel 1784, blev Student i Kiel 1803 og indskrevet ved Kiøbenh. Universitet 1807 — Laudabilis.
2. Herman Ludvig Evers. En Søn af, Etatsraad Evers, Committeret i Rentekammeret, fød i Kiøbenhavn 1787, blev Student 1803 — Laudabilis.
3. Wigfus Stephani Thorarensen. En Søn af Amtmand Thorarensen i Island, fød paa Mødrevælle i Islands Nordresjærding 1787, blev Student 1804 — Haud illaudabilis.

b. 11 April.

4. Johan Christian Frederich Meyer. En Søn af J. D. Meyer, Borger i Kiøbenhavn, fød sammesteds 1782, blev Student 1800 — Laudabilis.
5. Caspar Wolder Borndran. En Søn af afd. Kjøbmand Borndran, fød i Kallundborg

1784, blev Student 1802 (nu død) —
Laudabilis.

6. Jacob Vilas Engalstedt. En Søn af Gods-
eier, Justitsraad Engalstedt, fød i Rissinge
i Byen 1786, blev Student 1804 — Laud-
illaudabilis.

d. 16 April.

7. Grinus Johansen. En Søn af afd. Pastor
John Grinsen i Gardasökn i Islands Søn-
dresherding, fød sammesteds 1785, blev
Student 1802 — Laudabilis.

8. Erik Nicolai Saxild. En Søn af afd. Rigs-
mand Saxild i Christiania, fød sammesteds
1787, blev Student 1804 — Laud-
abilis.

Af disse 8 erholdt saaledes 6 den bedste, 2 den
næstbedste Character.

b). Dansk.

d. 19 April.

1. Karelius Arntzen. En Søn af Rigsraad
Arntzen, fød paa Gaarden Grinder ved
Kongsvinger — Beqvem.

2. Christian Peter Olsen. En Søn af afd. Wand-
mester Olsen, fød i Kiøbenhavn 1784 —
Beqvem.

3. Nicolai Christian Dahlstrøm. En Søn af
afd. Toldinspector Dahlstrøm i Skanderborg,
født i Kbhvn 1786 — Beqvem.
4. Anton Dorph. En Søn af Herredsfoged
Dorph, født i Stege 1787 — Beqvem.

d. 20 April.

5. Niels Trap Eilertzen. En Søn af (ei
angivet) født (ei angivet) — Beqvem.
6. Søren Henrichsen. En Søn af afd. Pro-
prietair Henrichsen, født paa Gaarden Bed-
strup ved Veile 1785 — Beqvem.
7. Hans Jacob Hygen. En Søn af Pastor Hy-
gen, født i Wingers Præstegjæld 1787 —
Beqvem.
8. Lorents Jacob Rodtmidt. En Søn af Pa-
stor Rodtmidt i Slagblunde, født i Ber-
gen — Beqvem.

d. 22 April.

9. Mündoch Nicolai Brinch. En Søn af Skibs-
captain Brinch, født i Kiøbenhavn 1788 —
Ei ubeqvem.
10. Søren Melchior Hafs. En Søn af afd. Ma-
ler Hafs i Christiania — Beqvem.
11. Jacob Møller. En Søn af Søren Møller,
Degn i Rorup ved Randers, født samme-
steds 1783 — Ei ubeqvem.

12. Frederich Christian Wölfferdt. En Søn af
Havnecontrollør Wölfferdt — Beqvem.

Af disse 12 fik saaledes 10 bedste, 2 næstbedste
Character.

B. Practisk Prøve.

a). Candidati Juris.

1. Michael Lange (Ex. theor. 13 Jun. 1806
Laud.) — Haud illaudab.
2. Frederich Sporon (Ex. theor. 23 Oct. 1806
Laud.) — Haud illaudab.
3. Frederich Christian Diechmann (Ex. theor.
16 Jan. 1807 Laud.) — Laudabilis.
4. Christian Ludvig Thorlacius (Ex. theor. 17
Jan. 1807 Laud.) — Laudabilis.
5. Herman Ludvig Evers. — Laudabilis.
6. Johan Christian Frederich Meyer. — Haud
illaudabilis.
7. Grimus Johnsen. — Laudabilis.
8. Erich Nicolai Saxild. — Laudabilis.

Af disse 8 tildeeldes saaledes 5 den bedste, 3
den næstbedste Character.

b). Examinati Juris.

1. Carl Munch (Ex. theor. 30 Oct. 1807 Be-
qvem) Temmelig vel.
2. Karelius Arntzen — Temmelig vel.

3. Christian Peter Olsen — Vel.
4. Nicolai Christian Dahlstrøm — Temmelig vel.
5. Hans Jacob Hygen — Vel.
6. Søren Melchior Hafs — Vel.
7. Frederich Christian Wulfferdt — Vel.
8. Jacob Møller — Temmelig vel.

Af disse 8 erholdt da 4 den bedste, 4 den næstbedste Character,

3. Philosophisk, philologisk Examen.

A. Philosophisk Prøve.

D. 8 April.

1. Frants Frid. Wilhelm Bülow. — Laudabilis.
2. Henrik Bahl. — Laudabilis.
3. Joan. Petrus Freuchen. — Laudabilis.
4. Poul Christian Faber. — Haud illaudabilis.
5. Nicol. Peter Harboe. — Laud. & publ. encomio ornatus.
6. Friderik Riis. — Laudabilis.
7. Georg Lemvig Fog. — Laudabilis.
8. Christopher Mündt. Laudabilis.

9. Carl Daniel Profilius. — Haud illaudabilis.

d. 16 April.

1. Jac. Vil. Morgenstierne. — Laudabilis.

2. Lud. Chr. Brinch Seidelin. — Haud illaudabilis.

3. Johannes Roefoed. — Haud illaudabilis.

4. Petr. Joh. Alexei Eberlin. — Laudabilis.

5. Bernh. Sever. Jørgemann. — Laudabilis.

6. Jan. Christian Fangel. — Laudabilis.

7. Johan. Jacob Løytved. — Laudabilis.

8. Poul Christian Melbye. — Haud illaudabilis.

9. Salomon Salomonsen. — Haud illaudabilis.

10. Johan Carl Buntzen. — Laudabilis.

11. Engelbrecht Finne. — Haud illaudabilis.

12. Claus Bentzen. — Laudabilis.

Af disse 21 erholdt saaledes 14 den bedste
7 den næstbedste Character.

B. Philologisk Prøve.

Den 6 April.

1. Chr. Tøger Carl Wormskjold. — Haud illaudabilis.

2. Georg Herman v. Moltke. — Laudabilis.
3. Johannes Roefoed. — Haud illaudabilis.
4. Otto Caspar Valent. Wedel. — Haud illaudabilis.
5. Frantz Gotthard Howitz. — Laudabilis.
6. Magn. Christ. Mellemann. — Non contemnendus.
7. Martin Andersen. — Haud illaudabilis.
8. Carl Christian Westphal. — Laudabilis.
9. Severinus Jbsen. — Laudabilis.
10. Johan Christian Aldewelt. — Laudabilis.
11. Ole Christian Sælboe. — Haud illaudabilis.
12. Erasm. Christian Räsch. — Laudabilis.
13. Ole Bentsen. — Laudabilis.
14. Martin Georg Martensen. — Laudabilis.

d. 7 April.

1. Christian Rothe. — Laudabilis.
2. Herman Bsch. — Laudabilis.
3. Johan Christian Myerup. — Laudabilis.
4. Peter Benjam. Hammerich. — Haud illaudabilis.
5. Andreas Dahl. — Laudabilis.

6. Grahn. Emil. Bruun. — Laudabilis.
7. Jacob Wilhelm Bloch. — Laudabilis.
8. Jacob Thune. — Laudabilis.
9. Jochem Stockfleth. — Laudabilis.
10. Frider. Wilhelm Friis. — Laudabilis.
11. Nicol. Haber. — Laudabilis.
12. Nicol. Møller Spandet. — Laudabilis.
13. Laurent. Peter Haubroe. — Laudabilis.

d. 9 April.

1. Joh. Dider. Brinch Kistbye. — Haud illaudabilis.
2. Ove Ferdinand Frisch. — Haud illaudabilis.
3. — — —
4. Poul Holst. — Laudabilis.
5. Immanuel Cirsovius Fenger. — Haud illaudabilis.
6. Wilhelm Thaning. — Laudabilis.
7. Jens Wilhelm Struch. — Non contemnendus.
8. Peter Struch. — Haud illaudabilis.
9. Johan Petr. Aggerup. — Laudabilis.
10. Nicol. Christian Bendz. — Haud illaudabilis.
11. Johan Henrik Thaning. — Laudabilis.
12. Magnus Frider. Riber. — Laudabilis.
13. Carl Christian Gierloff. — Laudabilis.
14. Christlieb Georg Brücher. — Laudabilis.

d. 11 April.

1. Math. Friis Jørgens Bergh. — Laudabilis.
2. Frid. Henr. Aug. Clausewitz. — Laudabilis.
3. Johan Nyboe Jesen. — Laudabilis.
4. Peter Worm. — Laudabilis.
5. Peter Smith. — Laudabilis.
6. Christian Ferdinand Wilse. — Laudabilis.
7. Jens Lange. — Laudabilis.
8. Abrah. Falch Muns. — Laudabilis.
9. Johan Hejerdahl. — Laudabilis.
10. Poul Sørensen. — Haud illaudabilis.
11. Johan Christian-Lund. — Laudabilis.
12. Jes Fæster. — Laudabilis.
13. Johan Erasm. Brandt. — Haud illaudabilis.
14. Georg. Albert Roesøed. — Laudabilis.
15. — — —

d. 12 April.

1. Carl Wilhelm Raben. — Laudabilis.
2. Carl Wilhelm Worch. — Laudabilis.
3. Sever. August Bruel. — Haud illaudabilis.
4. Jan. Marc. Hoegh Drum. — Haud illaudabilis.
5. Johan Willeschou Jansen. — Laudabilis.
6. Johan Holmsen. — Laudabilis.

7. Carl Christian Salicath. — Haud illaudabilis.
8. Peter Adolph Hilde. — Laudabilis.
9. Frants Schüerer. — Laudabilis.
10. Johan Henrik Møller. — Laudabilis.

d. 19 April.

1. Laurentius Kierulf. — Haud illaudabilis.
2. Christ. Ulf. Emil Reimuth. — Laudabilis.
3. Christ. Mich. Rottbøl Drum. — Haud illaudabilis.
4. Laur. Ditlev Monrad. — Haud illaudabilis.
5. Vil. August Schlegel. — Haud illaudabilis.
6. Abrah. Borch Stenersen. — Laudabilis.
7. Aug. Meldahl Løssiug. — Haud illaudabilis.

Af disse 72 tilkiendte saaledes 48 den bedste, 21 den næstbedste og 2 den ringeste Character; 1 udholdt ikke Examen. Af dem, som havde taget begge Prøver befandtes Nic. Pet. Harboe at have staaet sig saa vel, at han blev indkaldet og offentlig berømt.

4. Overordentlig Examen Artium i April 1808.

Efterat de Dimittender fra Provindserne, som Usikkerheden af Reisen til Hovedstaden havde forhindret fra at indfinde sig ved den ordentlige Examen Artium i Efteraaret 1807, og hvilke det derfor var blevet tilladt at underkaste sig en overordentlig Examen Artium i Foraaret 1808 (see Annal. 1807. 2 Bind S. 261.), vare ankomne til Universitetet, udnævntes til at prøve bemeldte Dimittender i Overeensstemmelse med Forordn. 22 Marts 1805 en egen Examens-Deputation, bestaaende af de Herrer Professore Jussitsraad Bugge, Jussitsraad Hierulf, Prof. Thorlacius og Professor Müller. Examen med de 7 Candidater, som til samme havde meldt sig og hvis Navne sees af vedføiede Tabel, begyndte den 25 April, og fortsattes paa den i Forordn. §. 11 — 18 foreskrevne Maade skriftlig og mundtlig indtil den 2 May. De af Deputationen opgivne Pensa og Themata til de skriftlige Udarbeidelser vare følgende:

1. I Modersmaalet.

Hvori bestaae Menneskets Fortrin fremfor Dyrene?

2. - Oversættelse af Latin paa Dansk.

Cato's Character.

(Liv. Lib. xxxiv Cap. 18.)

In Catone tanta vis animi ingeniiqve fuit, ut, quocunque loco ¹⁾ natus esset, fortunam sibi ipse facturus fuisse videretur. Nulla ars, neque privatae, neque publicae rei gerendae, ei defuit. Urbanas rusticasque res pariter callebat. Ad summos honores alios scientia juris, alios eloquentia, alios gloria militaris provexit; huic versatile ²⁾ ingenium sic pariter ad omnia fuit, ut natum ad id unum diceres, quodcunque ageret. In bello manu fortissimus, multisque insignibus clarus pugnans; idem, postquam ad magnos honores pervenit, summus imperator; idem in pace, si jus consuleres, peritissimus; si causa oranda esset, eloquentissimus. Asperi procul dubio animi, et lingvæ acerbæ, et immodice liberæ fuit; sed invicti a cupiditatibus animi, et rigidæ ³⁾ innocentiae; contemtor gratiae et divitiarum. In parsimonia, in patientia laboris periculique, ferrei prope corporis animique; quem ne senectus quidem, quæ solvit omnia, fregerit.

¹⁾ locus, Stilling, Naar.²⁾ versatil. ad omnia, oplagt til alt.³⁾ rigid. streng.

3. Oversættelse af Dansk paa Latin.

Videnskabelig Culturs Værd,

(Efter Muretus.)

Det er videnskabelig Cultur ¹⁾, der viser Dyden i sin fulde Glans, Lysten i al sin Styghed; og de, der eengang ere blevene fortrolige med den, ville siden ikke blot sige vanærende Laster, men ogsaa foretrække Dyd og Værdighed ²⁾ for hver anden Jdræt ³⁾. Man fortæller, at Themistokles, da han i sin Ungdom ikke kunde sove, pleiede at sige, at det var Miltiades's Trophæer ⁴⁾, der aarsagede ham søvnløse Nætter. Hvor meget hæstigere maae de nødvendigen opflammes og anspores ⁵⁾, der dagligen have, ikke een, men utallige dydige ⁶⁾ Menneskers Trophæer for Dine, og det saadanne, der ikke bestaae i Marmor, eller gielde til Minde for en stakket ⁷⁾ Tid, men som bevares i Skrifter, og ved dem ere helligede til Udødelighed. Og ikke maa man befrygte, at de, der have opoffret deres bedste Aar til videnskabelige Jdrætter, skulle enten svækkes ved Arbeidet, eller paa den anden Side falde i Belystens Snarer ⁸⁾. Tværtimod er den Fornøielse, som efterhaanden erhverves derved, at Sielen underholder ⁹⁾ sig med Sagskundskab ¹⁰⁾, saa stor, at de, som nyde den, lige

faa lidet kiedes ved Arbejde; som sole Bellysterne
Tilsoffelse.

- 1) literarum cultus.
- 2) Hæderhed, honestas.
- 3) Idret, studium.
- 4) en Trophæe, tropæum.
- 5) anspores, stimulari.
- 6) dydig, virtute præstans.
- 7) skæftet, brevis, curtus, exiguus.
- 8) falde i Enar.r, incidere in laqueos, irretiri.
- 9) underholde, pascere.
- 10) Sagkundskab, rerum cognitio.

4. Oversættelse af Tydsk paa Dansk

(Af Gellerts Fabel.)

Zeus und das Pferd.

Vater der Thiere und Menschen, so sprach das Pferd, und nahete sich dem Throne des Zeus: man will, ich sey eines der schönsten Geschöpfe, womit Du die Welt gezieret, und meine Eigenliebe heist ¹⁾ mich es glauben. Aber sollte gleichwohl nicht noch verschiedenes an mir zu bessern seyn? Und was meinst Du denn, daß an Dir zu bessern sey? Rede; ich nehme Lehre an: sprach der gute Gott, und

lächelte. Vielleicht, sprach das Pferd weiter, würde ich stüchtiger seyn, wen meine Beine höher und schwächtiger ²⁾ wären; ein langer Schwanenhals würde mich nicht verstellen; ³⁾ eine breitere Brust würde meine Stärke vermehren; und da Du mich doch einmal bestimmt hast, Deinen Liebling, den Menschen, zu tragen, so könnte mir ja wohl der Sattel anerschaffen ⁴⁾ seyn, den mir der wohlthätige Reiter auflegt. Gut, versetzte Zeus; gedulde ⁵⁾ Dich einen Augenblick! Zeus, mit ernstem Gesichte, sprach das Wort der Schöpfung. Da quoll ⁶⁾ Leben in den Staub, da verband sich organisirter Stoff; und plötzlich stand vor dem Throne — das häßliche Kameel. Das Pferd sah, schauderte ⁷⁾ und zitterte vor entsetzendem Abscheu. ⁸⁾ Hier sind höhere und schwächtere Beine, sprach Zeus; hier ist ein langer Schwanenhals; hier ist eine breitere Brust; hier ist der anerschaffene Sattel! Willst Du, Pferd, daß ich Dich so umbilden soll? Das Pferd zitterte noch. Geh, fuhr Zeus fort; dieses Mal sey belehrt, ohne bestraft zu werden. Dich Deiner Vermessenheit aber dann und wann reuend ⁹⁾ zu erinnern, so daure Du fort, neues Geschöpf ¹⁰⁾ (Zeus warf einen erhaltenden ¹¹⁾ Blick auf das Kameel) und das Pferd erblicke Dich nie, ohne zu schaudern.

¹⁾ Heißt, byder

²⁾ schwächtiger, schwächere

- 2) verstellen, vanzire, flæde ilde
- 4) anerschaffen, medskabt
- 5) gedulde Dich, hav Taalmodighed, giv Tid
- 6) quoll, fremstrømmende
- 7) schauderte, gjøs.
- 8) entsehenden Abscheu, gysende Affe
- 9) reuend, angrende
- 10) Geschöpf, Skabning, Kreatur
- 11) erhaltenden, opholdende.

5. Oversættelse af Dante paa Tydsk.

Ilven laae i sidste Mandedræt, ¹⁾ og prøvede sit
 forbigangne Liv. Jeg er rigtig nok en Synder;
 men jeg haaber dog ikke en af største. Jeg har gjort
 Ondt, men og meget Godt. Engang, erindrer jeg
 mig, kom et brægende ²⁾ Kam, der havde forvildet
 sig fra Hjorden ³⁾ mig saa nær, at jeg ganske let
 funde taget det; men jeg gjorde det ei. Paa sam-
 me Tid horte jeg med utrolig Ligeegyldighed et Faars
 Spot, omendskjont jeg ingen Hunde havde at be-
 frygte. Alt dette kan jeg bevidne, ⁴⁾ sagde Ræven,
 der havde hjulpet at berede ham til Døden; thi
 jeg erindrer mig meget vel alle Omstændigheder der-
 ved. Det var just paa den Tid, da Du leed saa

jammerligen af det Heen, som den godhjertige
Throne ⁵⁾ siden traf Dig ud af Struben: ⁶⁾

¹⁾ Lege Bøger

²⁾ bløfende

³⁾ Heerde

⁴⁾ bezeugen

⁵⁾ Kranich

⁶⁾ Schlunde.

6. Oversættelse af Franff paa Dausse

(Af Rousseaus Emile Liv. II.)

Pour exercer un art, il faut commencer par s'en procurer les instruments; et pour pouvoir employer utiliment ces instruments, il faut les faire assez solides pour résister ¹⁾ à leur usage. Pour apprendre à penser, il faut donc excercer nos membres, nos sens, nos organes, qui sont les instruments de notre intelligence; et pour tirer tout le parti ²⁾ possible de ces instruments, il faut, que le corps, qui les fournit, ³⁾ soit robuste et sain. Ainsi, loin que ⁴⁾ la véritable raison de l'homme se forme indépendamment du corps, c'est ⁵⁾ la bonne consitution du corps, qui rend les opérations de l'esprit faciles et sûres.

- 1) resister, udholde
- 2) tirer parti, have Nytte eller Brug
- 3) fournir, frembyder, besidder
- 4) Ainsi loin que, saaledes langt fra at
- 5) c'est, er det tværtimod.

7. Oversættelse af Dansk paa Fransk.

Perſerne havde ingen Love imod Fadermord. ¹⁾ De anſaae denne Miſgierning ſom umulig, og derſom der medte ²⁾ en Beſkyldning af denne Art, da erklærede Dommerne den for ugrundet. I criminelle Domme fulgte de en ſaare viis Sædvane; det var at ønske, at man overalt kunde bringe den i Udøvelse. ³⁾ Dommerne være forbandne til omhyggeligen at underſøge den Beſkyldtes hele Opførelſe. Derſom de ſette Handlinger havde Overvægten ⁴⁾ over de gode, var det tilladt at ſtraffe ham; vare de gode overvejende, ⁵⁾ erholdte den Strafftyldige enten fuld Tilgivelse eller en forholdsmæssig Formildelse ⁶⁾ i Straffen.

- 1) parricide
- 2) survenir
- 3) mettre en pratique
- 4) importer
- 5) excéder
- 6) adoucissement.

8. I Religionen.

a) Af den christelige Religionslære.

1) Hvorledes kan Mennesket paa en værdig Maade tænke sig den guddommelige Retfærdighed?

2) Hvilke Forventninger gjorde Jøderne sig om Messias, og opfyldte Jesus disse?

b) Af den bibelske Historie.

1) At fremsætte Apostelens Pauli Historie.

9. I Historien.

a) Af den ældre.

1) Quænam regna post Alexandri Magni mortem ex imperio ejus exsisterunt?

2) Unde et quomodo leges scriptæ inter Romanos sunt inductæ?

b) Af den nyere.

1) Hvad foranledigede de borgerlige Krige i Frankrig under de sidste Valois'ske Konger?

2) Hvorledes er Reformationen indført i Danmark?

10. I Arithmetik og Geometrie.

1) 5 Tønder koster 3 Rdlr. 2 Mk. 8 S., hvad koster da 224 Tønder 3 Skjepper? Man forlanger

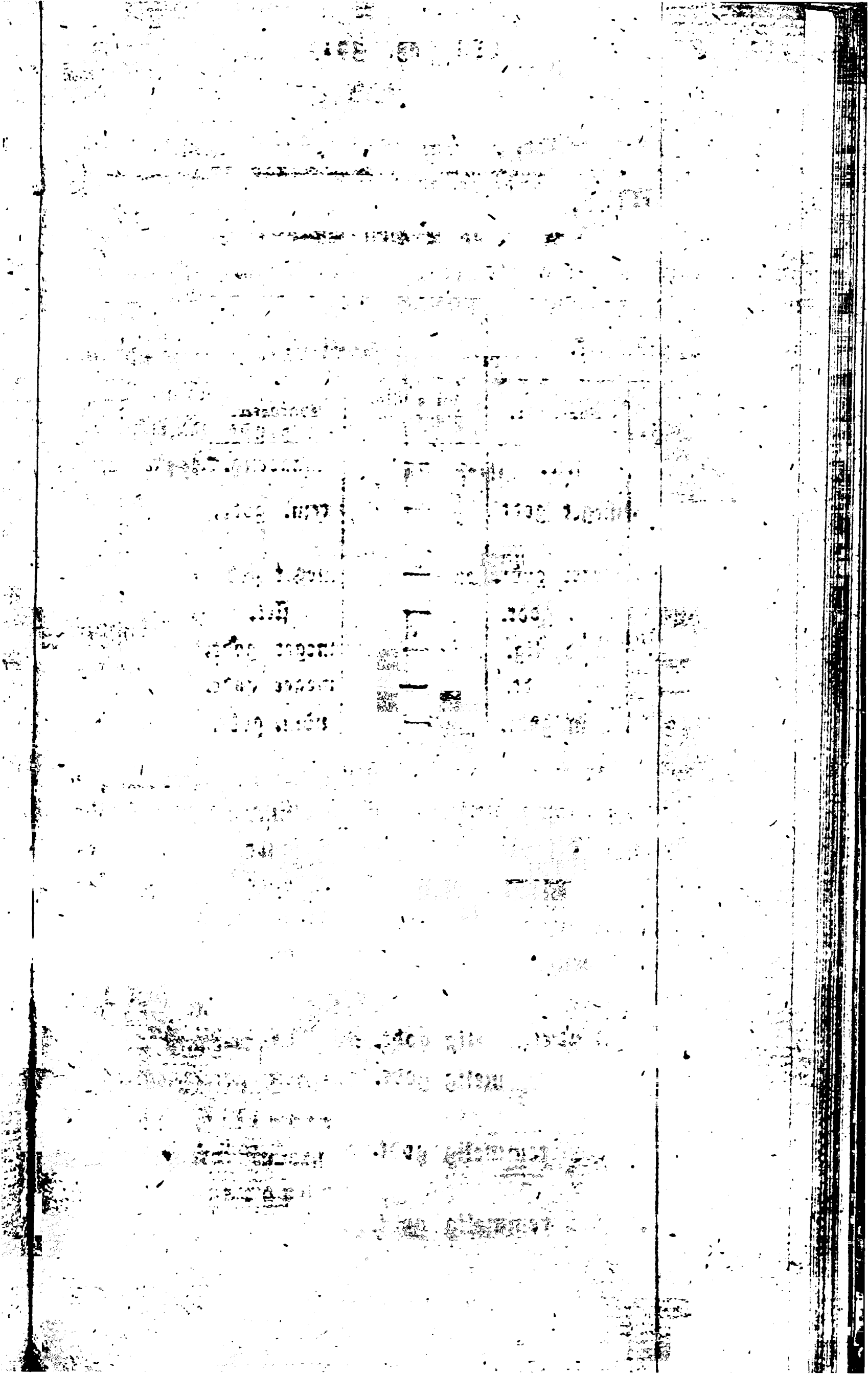
tillige en kort Forklaring af de Læresætninger, hvorpaa Regula de tri grunder sig.

2) At dividere Hele og Brøk med Hele og Brøk f. Ex. $8\frac{2}{3}$ med $2\frac{3}{5}$; og at forklare de Grunde, hvorpaa denne Regning beroer.

3) At bevise, at i en Triangel er den udvendige Vinkel, ved en forlænget Side, saa stor som de tvende indvendige og modstaaende Vinkler; og at alle tre Vinkler tilsammen udgiøre tvende rette Vinkler.

4) At uddrage Kvadrat-Indholdet af en Cirkel, hvis Diameter gives. Man forlanger en almindelig Regel eller Formel derfor, og de Grunde, hvorpaa den beroer, samt Anvendelse til Udregning af en Cirkel, hvis Diameter er $= 32$ Fod.

I Henseende til Orden og Opsyn forholdtes i Overensstemmelse med Forordningen som sædvanligt. Til at føre det umiddelbare Opsyn under Udarbejdelsen af de skriftlige Prover, vare af Deputationen valgte Candidat. Theol. Bøtke og C. S. Egefendrup. Ingen af de 7 Dimittender bleve udmærkede, og ingen befandtes i nogen Rubrik saa svage, at de deri skulde underkaste sig ny Prove,

E x a m e n A r t i u m

ved Kiøbenhavn's Universitet i April 1808.

(Til Pag. 321)

Examensdeputation.			Justitsraad Bugge.			Justitsraad Kierulf.			Profesor Thorlacius.			Profesor Müller.							
Examinander.	Hvorfra og af hvem demitterede.	Examens Characterer.																	
		Dansk Stil.	Latin.	Lat. Stil.	Græsk.	Hebraisk.	Tysk.			Fransk.			Religion.	Geographie.	Historie.	Arithmetik.		Geometrie.	
							Underviis- nings-Tid.	Overførelse af Dansk paa Tysk.	Overførelse af Tysk paa Dansk.	Underviis- nings-Tid.	Overførelse af Dansk paa Fransk.	Overførelse af Fransk paa Dansk.				Underviis- nings-Tid.	Character.	Underviis- nings-Tid.	Character.
1. Balle, Johan Adolph Ahlefeldt	Fra Ribe Skole	godt.	godt.	tem. godt.	godt.	—	—	—	meget godt.	—	—	meget godt.	godt.	meget godt.	godt.	—	flet.	—	maadelig.
2. Bildsøe, Poul Mathias . .	Privatist fra Ribe, dimitteret af Cand. Kruse Winding.	meget godt.	meget godt.	meget godt.	godt.	meget godt.	—	—	meget godt.	—	godt.	—	godt.	godt.	godt.	—	meget godt.	—	tem. godt.
3. Boye, Johan Peter . . .	Fra Fridericia Skole	meget godt.	meget godt.	meget godt.	meget godt.	—	—	—	udm. godt.	—	—	meget godt.	godt.	meget godt.	meget godt.	—	meget godt.	—	meget godt.
4. Haahr, Jens Pertou . . .	Fra Ribe Skole	godt.	tem. godt.	maadelig.	tem. godt.	tem. godt.	—	—	tem. godt.	—	—	godt.	tem. godt.	tem. godt.	tem. godt.	—	tem. godt.	—	flet.
5. Krag, Terman Olgaard . .	Fra Ribe Skole	godt.	meget godt.	godt.	meget godt.	godt.	—	—	meget godt.	—	—	meget godt.	godt.	godt.	godt.	—	maadelig.	—	meget godt.
6. Messel, John Andreas . .	Fra Christiania Skole	udm. godt.	meget godt.	udm. godt.	meget godt.	—	—	meget godt.	—	—	meg. godt.	—	meget godt.	meget godt.	meget godt.	—	tem. godt.	—	meget godt.
7. Stenersen, Stener Johan .	Fra Christiania Skole	udm. godt.	meget godt.	godt.	udm. godt.	udm. godt.	—	godt.	—	—	godt.	—	meget godt.	udm. godt.	udm. godt.	—	udm. godt.	—	udm. godt.

F o r t e g n e l s e

over de Candidater, som have meldt sig, for, i Overeenstemmelse med Forordningen af 22de Martz 1805 § 20, at underkaste sig nye Prøver i visse Rubriker i April 1808, samt over de dem derfor tildeelte Characterer.

1. Græsk.	
Hasberg (Bernhard Georg) Privatist fra Christiania	godt.
Schonheider (Gottlieb Wintmil) Privatist fra Kiøbenhavn	temelig godt.
Wederkinch (Canutus Broust) fra Frederichsborg Skole	godt.
2. Hebraisk.	
Nyborg (Peter Bildhugger) fra Nyborg Skole	godt.
Wederkinch (Canutus Broust) fra Frederichsborg Skole	temmelig godt.

3. Religion.	
Bødcher (Thomas) fra Borgerdybskolen	temmelig godt.
Griman (Christian Heiberg) fra Bergens Skole	temmelig godt.
4. Historie.	
Koppel (Nathan Bendix) fra Nyborg Skole	temmelig godt.
5. Geographie.	
Munch (Christian Peter) Privatist fra Viborg Skole	temmelig godt.

5. Ny Prøve i April 1808 for dem, som ifølge Forordn. angaaende Examen Artium §. 20 vare forpligtede til at underkaste sig en saadan i visse Rubriker.

Antallet af de Dimittender fra 1807, som i Overensstemmelse med Forordn. §. 21 i dette Foraar burde have indskillet sig til ny skriftlig eller mundtlig Prøve i et eller andet Fag, beløb sig til 12 nemlig F. Böttcher (i Religion) N. Ørskov (i Relig.) C. Buch (i Græsk, Hebraisk og Relig.) L. Holst (i Græsk og Geographie) F. C. Petersen (i Historie) C. Schwabe (i Religion) G. W. Schønheider (i Græsk) C. H. Frimann (i Relig.) B. G. Hasberg (i Græsk) C. B. Wederkinch (i Græsk og Hebraisk) N. B. Koppel (i Historie) P. V. Nyborg (i Hebraisk). Til Examinatores udnævnedes Medlemmerne af den Examensdeputation, under hvilken de Dimittender, der havde faaet Tilladelse at indstille sig til overordentlig Examen Artium i April d. 11., vare henlagte. (S. vedhæftede Tabel E) Hine bleve altsaa tilligemed disse under eet examinerede deels skriftlig og deels mundtlig, og de samme skriftlige Opgaver forelagdes dem til Besvarelse i de respective Rubriker.

Af de 12, som vare forpligtede at møde, udebleve 5, nemlig: Christopher Buch; Lorentz Holst, Universit. og Skole-Annaler. 1808. I. B. R

Frederich Christian Petersen, Christian Schwabe og Andreas Orstrøm a). Derimod havde en af de 5 Dimittender, som efter Udfaldet af Ex. Art. i 1807 forpligtedes til at underkaste sig m) Examen i October 1808, nemlig Christian Peter Munch, Privatist fra Viborg, af Direct. paa Grund af særdeles Omstændigheder erhholdet Tilladelse, i April d. A. at underkaste sig den gjentagne Prøve i Geographie, hvortil han ellers først i Octob. d. A. kunde have havt Udgang.

Udfaldet af Censuren over disses skriftlige og mundtlige Prøver var følgende:

I Græsk.

Bernhard Georg Hassberg — godt.

Gottl. Wintmil Schønhejder — tem. godt.

Canutus Broust Wederkinch — godt.

Den første og tredies Character blev saaledes een Grad, den andens to Grader forbedret.

I Hebraisk.

Peter Bildhugger Nyborg — godt.

Canutus Broust Wederkinch — tem. godt.

Den første Character to Grader, den sidste een Grad forbedret.

a) Ved den nye Prøve i April 1807 udebleve tre nemlig Holger Knudsen, F. D. K. Gottmann og H. V. F. Hansen.

I Religion.

Thomas Bødcher — tem. godt.

Christian Heiberg Krüman — tem. godt.

Begges Character een Grad forbedret.

I Historie.

Nathan Bendix Soppel — tem. godt.

Characteren een Grad forbedret.

I Geographie.

Christian Peter Munch — tem. godt.

Den forrige Character blev saaledes to Grader forbedret.

III. Høitideligheder.

Torsdagen den 16 Jun. skete den sædvanlige aarlige Omvevling af Rectoratet, i hvilken Anledning Talen holdtes af den fratrædende Rector Magnificus, Dr. Treschow, dog uden Rectorats Insignier, fordi disse vare under Bombardementet ødelagte.

Taleren begyndte med den Bemærkning, at den Periode, hvori hans Magistratur var indfalden, havde fremfor nogen anden været en uhyggelig Tidspunkt, men tilføiede umiddelbar derpaa, at

han hellere vilde hæfte sit Blik paa det Trostende og Opmuntrende, hvorved man igien var vakt til glødere Haab, end uden Nødvendighed oprippe et endnu ikke lægt Saar. Den første behagelige Erfaring havde været denne, at neppe havde Kiøndens Bold tilladt saa at sige at drage Nande, forinden de academiske Borgere igien saa ibrigen havde taget fat paa deres forrige Studier, at de syntes, herfra især at ville hente Nøderqvælgelse og Lise efter udstanden Møie; thi ingensinde havde Professorernes Forelæsninger været flittigere besøgte end i sidste Winter, ingensinde havde de Studerende, skjønt ofte afdragne ved militære Syssler, ved de offentlige Examina aflagt Prøver paa en heldigere Fremgang. Dernæst havde Universitetets Øvrighed med saa megen Virksomhed, efter Mulighed, søgt at bringe dets Anliggender igien i Orden, at det ikke varede længe, inden kun Lidet manglede af hvad der hørte til at sætte Studeringerne paa ny i deres forrige Gang, ligesom der ogsaa var sørget for at komme de Enkelte til Hielp. Saaledes var der anvist trængende Studentere betydelig Understøttelse af Universitetets Casser. Senere hen havde Univers. haft den Lykke, ved Overbringelsen af sin allerunderdanigste Hylдинг, at modtage den nye Monarks hulde Tilsagn om Allerhøiøstammes Naade og Beskyttelse, og snart at erkjende Virkningen af dette i de Tillæg, som under

saa varsskelige Omstændigheder ere forundte de fleste af Professorerne; ja saa vidt gif Hs. Majestæts Mildhed, at Han, for at Universitetets Casse desto bedre skulde kunne bestride denne nye Udgift, tillod, at Finanzcassen vedblev at udrede de Summer, der nu af hiin skulde have været overtagne. Selv det Tab, Universitetet havde lidt ved nylig at have mistet tvende ypperlige Lærere, Prof. Meyer og Prof. Münter, hvoraf den første var kaldet til Hofmester for Hs. Durchl. Hertugens af Augustenborg Søner, den anden befordret til Biskop over Siellands Stift, maatte formildes ved det Behagelige i den derved giorte Erfaring, at de Store endnu ikke ganske have ladet sig indtage af den Fordom, at practisk Duellighed er uforeenbar med Lærdom. Dog beklagede Tale- ren sidstnævnte Tab saa meget mere, som det ikke syntes ham let at erstatte, især paa en Tid, da Universitetets mindre lykkelige Boliger ikke kunne formodes at have meget Indbydende for unge Mænd til der at vælge sig et varigt Opholdssted. Efter dette Blik paa Universitetets Historie under Fors. Rectorat skede Overgangen til hans egentlige Emne, nemlig det Spørgsmaal, om og hvorvidt især Tingenes nærværende Stilling giver nogen grundet Anledning

til at befrygte et nyt Barbarie i Europa a).

Derefter skete Uddelingen af Universitetets Guldmedaille til de tvende academiske Borgere Arne Helgesen og Jacob Dampé, hvis (see disse Annal. 1808. I B. S. 77) Besvarelser af de i forrige Aar udsatte theologiske og æsthetiske Opgaver Prisen var tilkiendt. "Modtager, saaledes tiltalede Forf. disse unge Mænd, nærværende ligesaa meget Agtelses og Talentets Symboler som Flittigheds Belønninger; glemmer dem vel til Opmuntring, til en dyrebar Erindring om den uafsladelige Kiærlighed, hvormed Akademiet, Fædrelandet selv beskytter ei blot de gemeene Konster men ogsaa de dybere Videnskaber og Studier, saa at det ei engang under de største Trængsler nogenstinde glemmer dem, selv paa en Tid, da det synes at anstrænge al sin Kraft for sin egen Redning, og det mere maa tænke paa Forsvar end Prydselse. Dette Fædreland altsaa, hvor høit bør Jælske det! med hvor megen Kedebonhed bør ikke alene J vove Eders Liv og Blod for dets Frelse, om behøves, men ogsaa efter Eders Exempel de

a) Da denne Tale særskilt er udgiven, og Hovedindholdet desuden kan læses i Kiøbenh. lærde Efterretn. No. 24 for d. A., saa indskrænke disse Annaler sig til den blotte Annædelse af Emnet.

øvrige Musernes Gostersønner gjøre det samme, saas snart de føle sig giennemtrængte af den Overbeviisning, at det er den selvsamme Dyds og Høisinds Character, at opofre Staten Livet selv og overhøre det intet at ansee for stort eller beundringsværdigt uden hvad der udgjør Sielens Adel, hvorunder ogsaa Videnskabelighedens hele Omfang hører."

Efter Medaillernes Uddeling nedlagde Tale-
ren formelig Rectoratet, for at overdrage samme til sin Eftermand, Profess. i Theologien P. E. Müller. Embedets Hæderstegn (Purpurkaaben og Sceptrene) kunde den fratrædende Rector ikke overlevere, da de af fiendtlige Luer vare fortærede; han ønskede, at disse maatte have været det eeneste, hvis Tab Universitetet havde at beklage og ei kunde vente erstattet; "thi, tilføiede han, det er maaskee bedre at disse tomme Skygger og Billeder af en gammel Værdighed, der efter Tingenes nærværende Forsfatning er anseeligere af Navn og Titel end af egen Vigtighed og Indflydelse, afskaffes tilligemed Leget med selv, end at saadanne Mindesmærker deraf, der hos nogle maaskee kunde vække Længsel, hos andre kun et Smil, vedblive, naar det Virkelige dog er borte; saa vil Rectorsens med Guld broderede Purpurkaabe ei omsonst bringe Navnet Magnificen; i Erindring og vise Nysgierigheden dets Oprindelse; Scepterne ville ei fremdeles forestille Billedet af en Regering, som hverken han eller

hans Senat i lang Tid har besiddet; saa vil han ei heller forgieves have Universitetets Love og Constitutioner i sit Gienne, da disse dog alene kan og bør overholdes af dem, der have Magt og Raadighed til saavel at indføre nye som at forandre de gamle."

Talen sluttedes med Bønner for Kongen, Kongehuset og Fædrelandet, og med Ønsker, at Frederik 6. Regiering maatte blive den Epoche, da Danmark og Norge og det hele Skandinavien maatte hæve sig fra den lavere Plads, det hidtil har indtaget blandt Europas Folk, og ophøies til den Værdighed, der tilkommer den foreenede Slægt, hvorved da ogsaa for den skandinaviske Literatur et nyt og stionnere Old maatte oprinde.

Det af Hr. Professor Thorslacius i denne Anledning udsædte Program handlede om det hellige Foraar hos Romerne. Følgende er et Udtog deraf:

"Blandt de Dyder, siger Forfatteren, ved hvilke Romerne gjorde sig værdige til Herredømmet over Verden, fortjener i Særdeleshed ogsaa den Standhaftighed og Sindighed at bemærkes, der i Modgang og Medgang stedse blev sig selv liig. Evækkede af Volskerne i flere uheldige Feldtslug, vilde de dog ikke handle om Fred, med

mindre Fienden først rommede deres Bebet; ihvor-
 megen Ekraft end Pyrrhus havde indjaget dem,
 forelagde de ham dog, som den eeneste Basis for
 Fredsunderhandlinger, det Vilkaar at forlade Ita-
 lien. Bestædte i den yderste Forlegenhed efter tre-
 dobbelt Nederlag ved Ticinus, Trebia og Lac. Tras-
 menus, havde de dog den Driftighed, paa eengang
 at byde Hannibal Trods i Italien og at agere
 offensiv i Sicilien, Sardinien og Spanien. Ei en-
 gang Nederlaget ved Cannæ, skiant alt Haab nu
 syntes at være ude, kunde tvinge dem til vanærende
 Betingelser; men det blev Fruentimmerne forbudt
 at græde, man besluttede ikke at udløse de Fangne,
 og da Consulen Terentius Varro kom tilbage fra
 Slaget, gik alle Stænder ham imøde og takkede
 ham for, at han ikke havde opgivet Haabet om
 Statens Redning; ja selv i de Dage, da Hoved-
 staden var indsluttet, blev den Mark, hvorpaa
 Hannibal havde leiret sig, stillet til Auction og
 fandt Kjøber. Ved hvilke Midler Verdens Be-
 herskerinde havde undfanget saadan Sielsforhed
 og indgydet sine Borgere saadan Tillid, er en høist
 interessant Opgave, hvormed Philosopher og Lærde
 ogsaa hyppigen have sysselsat sig. Det var den
 lykkeligste Forbindelse og Samvirkning af religiøse,
 borgerlige og militære Anstalter til saa stort et
 Niemeed. Den eene understøttede trolig den an-
 den. En hidhørende Indretning af det religiøse

Slags var Romernes hellige Foraar (Ver sacrum). Alderdommen nævner den ikke uden Er-
bodighed. Fors. troede, at nogen Underretning
om den allermindst kunde mangle Interesse paa
en Tid, da Fædrelandets Sønner, ved med ædel
Kappen at hellige det ethvert Offer, holde i den
skønneste Meening helligt Foraar.

Udtrykket Ver sacrum blev i Alderdommen
taget i flere end een Mening. 1) I Begyndelsen
brugtes det om Aarets Aul, som et eller andet
Folk i en stor offentlig Nød helligede til Guderne,
og derved forstodes ikke blot den egentlige Afgør-
de, men ogsaa alt Slags stort og smaat Qvæg.
2) Afvendes Ulykken ikke derved, meente Mogle,
at man maatte tage sin Tilflugt til Menneske-
offere, men da dog de fleste afskyede saadan
Grusomhed, selv hvor Drafter fordrede den, fandt
man paa den Udvei, ved høitidelige Ceremonier at
deponere de til Offer bestemte Personer og der-
efter at drive dem ud af Landet. 3) Deraf
kom det, at de, som af saadan Marsag vare bort-
sendte af deres Landsmænd, tilsidst ogsaa Colo-
nister, som paa en høitidelig Maade bragtes hen,
fik Navn af Ver sacrum eller Sacrani. Af Romer-
ne selv brugtes Ordet alene i den først nævnte
Bemærkelse; thi Menneskeofringer afskyedes alle-
rede i Romæ Tid, og Colonister finder man al-
drig, at de har givet dette Navn. Men at de la-

finste Skribentere virkelig have kiendt den tredobbelte Bemærkelse af Ordet, sees af de Steder, hvor de tale om Skiffen hos fremmede Folk (*Justin. Hist. L. xxiv. 4. Hieronymi Chronic. ad Olymp. 89. Solini Polyhistor. c. 2. Sisennæ Histor. IV. fragm. apud Non. Marc. in voce damnare et Ver sacrum. Plin. Hist. Nat. III xviii. Servius ad Æneid. VII. 796 Festus in voce Ver sacrum et Mamertini.*)

I Romernes Historie findes *Ver sacrum* ikke uden tvende Gange at være uøbet, nemlig Aar 535 og 552 efter Byens Anlæggelse i den puniske og macedoniske Krig. Da C. Flaminius a) Consul havde lidt et totalt Nederlag i det navnfuldige Slag ved Trasimener-Enen, tog Staten sin Tilflugt til at udnævne en Dictator. Valget faldt paa Q. Fab. Maximus, og denne, for at begynde fra Religionen, fik udvirket en Senats-Be- slutning, at Decemviri skulde raadspørge de Sibyllinske Bøger. Disse Embedsmænd bragte Sena- tet det Svar, at man, foruden andre religiøse Hand- linger, skulde love et helligt Foraar, dersom Krigen tog en heldigere Vending og Fædrelandet forblev i den Tilstand, hvori det var før Krigen. Senatet overdrog efter Præstecollegiets Forslag til Prætoren Æmilius at lade alt dette saasnart mu-

a) Liv. Hist. xxii. 9. 10.

ligt foranstalte. Da Prætorernes Collegium for-
meente, at saadant Løste ikke kunde gøres uden
med Folkets Samtykke, og Ypperstepræsten deri var
eenig, saa blev i denne Henseende det Fornødne
iagttaget, hvorpaa fulgte det Decret, at, dersom
Fædrelandet efter fem Mars Forløb var befriet fra
den puniske og galliske Krig, skulde til Jupiter
helliges alt, hvad Vaaren brembragte af Svine-
Gaare: Giedde: og Dvæg: *Nol b)*, alt Afgrøde af
Italiens Bierge, Marker, Gloder og Enge *c)*.
Først da disse religiøse Anliggender vare besørgede,
freed Dictatoren til Forslag angaaende Krigens
Førelse og Armeens Completering.

Ogsaa Consulen Sulpicius Galba skal have
løbet et Ver sacrum og Leege *d)*. Det kan
neppe være nogen anden end M. Sulpicius Galba,
der som Consul i Forening med C. Aurelius Nar
552 efter Byens Stiftelse forelagde til Folkets
Betænkning det Spørgsmaal, om ikke Kong Philip
og Macedonerne skulde erklæres Krig formedelst
de Fornærmelser og Fiendtligheder, de havde udø-
vet mod Romernes Allierede *e)*. Først Nar 557

b) saavidt Livius.

c) Dette tilføier Plutarch i Fabius.

d) Liv. xxxiv. 44.

e) Liv. xxxi. 6. 7.

est. B. St. blev dette Ver sacrum virkelig holdt. Men da Ypperstepræsten P. Licinius Mar 558 androg for Præstecollegiet og siden, efter dette Besmyndigelse, for Senatet, at Tingen ei var skeet i sin Orden, saa foranledigede dette den Beslutning, at det Hele skulde gøres om igien, og de store Lege, der tillige vare lovede, anstilles ligesaa kostbare, som ellers sædvanligt var. Da Livius ikke har angivet, af hvad Marsag Ypperstepræsten fandt, at Tingen ei var skeet i sin Orden, kan man tillade sig den paa det Foregaaende grundede Gissning, at 5 Mar have hos Rømerne været det Tidrum, efter hvis Forløb en saadan hellig Handling skulde foretages, og at, da nu Tvivl opstod, om det Mar, i hvilket Løftet var giort, skulde regnes med eller ikke, denne Pontifex har formeent, at samme burde være uberegnet og følgerlig hiint Ver sacrum ikke holdes 557 men 558. At i øvrigt ved denne religiøse Handling og selv i dens Beskrivelse meget har, maaskee formedelst Løftets Gieldenhed, været forstaaet og forklaret paa forskiellige Maader, bevise det Paafølgende: "at Ver sacrum syntes at være det Qvæg, som var avlet mellem den 1ste Marts og den 30te April da P. Cornel. Scipio og L. Sempronius Longus vare Consul" (Mar 558).

Ved at sammenholde disse tvende Steder, hos Livius, seer man lettelig, hvori Forskiellen

bestod mellem Romernes Ver sacrum og det, som andre Nationer undertiden anstillede, og hvor meget ædlere en Mening hine tillagde det. Med hvilken Omhyggelighed de ogsaa i dette Tilfælde iagttog de religiøse Ceremonier lige indtil at overholde Brugen af gamle ærværdige Konfard, viser den, af Livius *f*) anførte Formular, som Ypperstepresten brugte, da han foreslog Folket at gjøre Kæste om et helligt Koraar, og som Gorf. derfra har laant. (Da dens Interesse tildeels bestaaer i Sprogets Archaisme, saa maa den læses i Originalen) — Gorf. slutter med Opfordring til det Huse og Haab, at dette Aar, der ligesom er begyndt med et Ver sacrum, maa endes til Fædrelandets og Videnskaberne Held.

f) xxii. 10. Om Skikken selv findes mange interessante Bemærkninger hos Brissonius de formulis i. 61.

IV. Promotioner.

Den 9 Julii erholdt Hr. Erich Christian Werlauff, Secretair ved det Kongelige Bibliothek, Doctorværdigheden i Philosophien, ved offentlig i Regentskirken at forsvare sin af det philosophiske Facultet med en saaledes affattet Censur:

“Præclarum de rebus patriæ antiquis scientiam demonstrat inaugurale hoc specimen, dignumque censet Ordo Philosophorum, quod pro summis in philosophia honoribus impetrandis publicæ opponentium disquisitioni subiciatur.”

Abrah. Kall.

Dec. Fac. Philos.

antagne Inauguraldisseration, der handlede om den gamle Islandske Historiefrivers Are Brodes Levnet og Arbeider a). De ordentlige Opponentere vare efter Directionens Anmodning Prof. A. Kall, Justitsraad Kierulf og Professor Engelstoft. Defendens var Anders Gaaborg Møllerz, Alumn. af det pædagogiske Seminariums historiske Klasse.

a) Skal nærmere vorde anmeldt i disse Annaler.

V. Befordringer og Afgang.

Ved allernaadigst Resolution af 23 April d. A. er Lector ved den botaniske Have, Jens Wilken Hornemann, udnævnt til Professor Botanices extraordinarius ved Kiøbenhavns Universitet.

VII. Studenterbæbning.

(Fortsat. See disse Annaler 1807 2 B. S. 295 ff.)

2. Chronik.

Fra d. 10 Dec. f. A. til 24 Martii d. A. var Corpset fritaget fra alle Baabensvelser; dog bleve Officererne og Underofficererne hele Vinteren igiennem toende Gange ugentlig exercerede af Hr. Oberst v. Lorentz. Ved disse Øvelser's Slutning blev Hr. Obersten tilskillet en smuk Salvafabel med Gehæng fra Corpsets Officerer og Underofficerer tilligemed et forbindtligt Brev, hvori disse bevidnede deres Agtelse og Taknemmelighed.

Onsdagen d. 16 Martii, da Efterretningen om Høifalig Kongens Død var fundgiort, udgik følgende Bekiendtgjørelse, som ogsaa i Regentsens og Studiigaardens Porte blev opslagen:

"Da det har behaget Forsynet ved Døden
 „ at bortfalde vor allernaadigste Konge, Kong
 „ Christian den Syvende, og Hyldings Eeden til
 „ vor nuværende allernaadigste Konge, Kong Fre-
 „ derik den Siette, skal aflægges i Eftermiddag
 „ Kl. 3 plet af de academiske Borgere, som staae
 „ i Hans Kongl. Høihed Kronprindsens Livcorps,
 „ saa anmodes herved enhver af bemeldte Corps

" at indfinde sig til bemeldte Tid i fuld Arma-
 " tur i det lukkede Ridehuus."

" Efter Chefens Hr. Overhofmarschall v.
 " Hauchs Ordre."

Kiøbenhavn den 16 Martii 1808.

Fridr. Schneider
 Kaptein og Adjutant.

Om Eftermiddagen mødte Corpsset ifølge her-
 af, og Chefen modtog i Ridehuset, hvor Fanerne
 vare tilstæde, Hylдингæden til Kong Frederik den
 6te under tre Gange Hurra.

Den 20de Martii Kl. 9 Formidd. bleve samt-
 lige Officerer af Corpset forestillede S. M. Kongen,
 som allernaadigst tillod Corpset at bære Navn af:
 Hans Majestæts Kongens Livcorps.

Den 24de Martii begyndte Corpset sine Ex-
 erceerøvelser, som indtil videre bleve bestemte til
 hver Torsdag fra 10-12 Formid. paa Ridebanen.

Fra 16de til 24de April øvedes Corpset i at
 skyde til Skiven i fuld Armatur paa det borgerlige
 Infanteries Skydebane paa Christianshavn.

Den 28de April blev Corpset compagnieviiis
 omnummereret, No. indbrændt paa Gevæhrerne og
 hvert Compagnies Styrke bestemt til 80 Mand,
 hvoraf de 10 første No. vare for Com. Serg., Fou-
 reer og Underofficerer.

Den 14de Maj udkom et af Hs. M. Kongen allernaadigst approberet Reglement for Corpsset a).

Den 2den Junii forandredes Corpsets Exer. cœertid fra Torsdag Formid. Kl. 10:12 til samme Dag fra 6 til 8 Formid.

Da Hs. Majestæt allernaadigst havde ansat den ved Corpsset tjenstgiørende Major v. Hegermann til Chef for det Siellandske Skarpskytter Corps, saa afgik denne fra Corpset.

Den 9de Junii aabnedes den i Regl. 23 §. befalede Exerceerskole paa Landcadetacademiet under Hr. Oberst v. Lorentz's Inspection. Recruterne exercerede fire Dage om Ugen, først fra 4 til 6 om Aftenen, men siden om Morgenens fra 6 til 8.

Den 25de Julii om Morgenens Kl. 6½ passerede Corpset Revue for Hs. M. Kongen, efter at det de trede foregaaende Dage havde øvet sig paa Mørrefælled.

Ved Hs. Majestæts høie Ankomst modtoges Allerhøiøstsamme med de sædvanlige Honneurs. Corpsset passerede derpaa Revue og indsvingede i et nyt Alignement. Derefter ladede Bataillonens

a) Dette Reglement bør vel ifølge sin Natur indlemmes i disse Annaler; men da det er bekiendt nok, kan det, formedelst den indskrænkede Plads i dette Hæfte, glemmes til næste.

og sluttede Geledderne til Chagering, udsvingede til Høire, formerede Colonner og deployerede paa forskjellige Maader. Flere Gange chargerede Bataillonen en Front og med Sectioner, avancerede og retirerede en Front; trak sig med Pelotons igien, nem Trefninger og contramarscherede med formeret Colonne. Efter fuldendt Maneuvre indsvingedes igien paa Linien, hvorefter Hans Majestæt bevidnede Corpset sin fulde Tilfredshed i meget smigrende Udtryk.

Samme Dag meddeelte Hr. Overhofmarskal v. Hauch Corpset følgende Skrivelse fra Hs. Majestæt Kongen:

" Ved i Dag at have afholdt Revue over Vort
 " Livcorps, have Vi fundet, at samme har udført
 " alt saa godt, at vi derfor tilkiendegive saavel
 " Dig som Corpsets Chef, som hele Corpset herved
 " Vor Tilfredshed."

Hovedquarteret i Vor Kongl. Residentestad
 Kiøbenhavn d. 25 Julii 1808.

Frederik R.

Til Vor Overhofmarskal Kammerherre v. Hauch.

2. Befordringer i Corpsset.

Under 2 Junii d. A. har Hs. Majestæt allernaadigst approberet, at Premierlieutenanterne ved allerhøistfammes Livcorps, Hagerup og Schulz forfremmes til Capitainer og Compagnie-Chefer, og Secondlieutenanterne R. G. F. Thune og Thomsen til Premierlieutenanter ved bemeldte Corps; ligeledes er det efter Chefens Forslag allernaadigst bifaldt, at Capitainerne C. M. Falsen og G. Sverdrup samt Lieutenanterne Hasler og Treschow ansættes a la suite ved Corpset, med Tilladelse at bære den for Corpset reglementerede Uniform, og de tvende Capitainer C. M. Falsen og G. Sverdrup derhos Armeens Feldttegn.

Under 16 Junii ere følgende Forfremmelse ved Hans Majestæts Livcorps allernaadigst approberede: Premierlieutenanterne Berentz og Jørgensen udnævnes til Capitainer og Compagnie-Chefer; Secondlieutenanterne Hammefen og M. Hagerup til Premierlieutenanter, og Commandeersergeanterne Schwarck og P. Vorch, samt Underofficer P. Heilmann til Secondlieutenanter. Capitain a la suite ved bemeldte Corps, Profess. M. H. Bornemann, som hidtil har forrettet Auditeur-tjenesten ved Corpset, afgaaer fra dette Auditoriat, efter hans derom

giorte Ansøgning, men bliver staaende som Capitain a la suite i Corpsen; og udnævnes derimod Candidatus Juris J. H. C. Stellwagen til Auditeur ved Livcorpsen, imod at han underkaster sig den sædvanlige Examen af General-Auditeuren, og tilveiebringer dennes Attest, at besidde de fornødne Kundskaber i den militaire Jurisprudenz.

Under 29de Junii har Hans Majestæt allernaadigst bifaldt at Secondlieutenanterne Larsen og v. Hauch forfremmes til Premierlieutenanter, og Commandeersergeanterne H. K. Hornbech og J. G. Adler til Secondlieutenanter, samtlige ved Allerhøiſtsammes Livcorps.

VII. Blandede Efterretninger.

Ved de philologiske, philosophiske Forelæsninger var Tilhørernes Antal i Wintersemestret 1807-1808, 100; ved de theologiske 100; ved de juridiske 103, ved de medicinske 25 *).

*) Efterretning om Tilhørernes Antal i de forskellige Faculteter i Sommersemestret 1807 har i disse Annaler ei kunnet meddeles, fordi Bedkommendes Lister under Bombardementet vare forfornede eller blevne ufuldstændige.

At Tilhørernes Antal i det juridiske Facultet saa meget havde aftaget (See disse Annal. 1807 2. B. S. 126), var en Folge af Krigsurolighederne. Af danske Jurister, der tilforn pleiede at udgiøre et ligesaa stort Antal, som de latinske, vare næsten ingen mere fra Provindserne ankomne. Det er ogsaa bekiendt, at det største Antal af de Studerende, der i nærværende Tidspunkt ere gaaede ind i Militairstanden, hørte til Lovfyndighedens Dyrkere.

Den Mangel paa Tilhørere, som har fundet Sted ved de fleste medicinske Forelæsninger i sidste Vintersemester, har ligeledes sin Grund deels i Tidsomfærdighederne, hvorved de Studerende have fundet mere Lyst og Leilighed til at beskæftige sig med Praxis ved Engesengen i de forskjellige Hospitaller, ja tildeels taget fast Tjeneste, saavel ved disse, som i Militair Statens Medicinal Anstalter, end til at sysselsætte sig med stillesiddende Studering eller at besøge theoretiske Forelæsninger; deels deri, at Antallet af medicinske Studentere for Tiden ikkun vare ringe, og de fleste allerede komne saa vidt, at de for det meste vare mod Enden af deres academiske Løbebane, og derfor fornemmeligen beskæftigede sig med Praxi clinica.

Ved Rescript af 8 April 1768 er det bestemt, at Islændere, som komme til Kiøbenhavn for at studere Chirurgien, skulle tre Aar nyde Communitets- og Regents-Stipendiet, dog at de offentlig deponere og sustinere Examen publicum med andre Candidater, og efter Fundatsen for Communitetet og Regentsen af 25 Jun. 1777 § 21 ere samtlige Studerende fra Island og Færøe berettigede til, strax ved deres Ankomst til Universitetet, saasnart de have taget den første Examen, at nyde Beneficium paa Communitetet og Værelser paa Regentsen.

I Aaret 1802 foranledigedes af det Kongl. danske Cancellie en Omhandling mellem dette Collegium og daværende Patronat for Universitetet om Maaden at tilveiebringe fornøden Understøttelse for Islændere, der her ville studere Medicin og Chirurgie i den Hensigt, derefter at vorde Læger i deres Fødeland. Da saavel Cancelliet som Patronatet fandt det ønskeligt, at Islændere opmuntredes til at lægge sig efter dette Studium, og de dermed forbundne Beføstninger dem paa muligste Maade lettedes, foreenede de sig til det Forslag, at Universitetet, der ogsaa, i Henhold til Rescr. af 8 April 1768, maatte ansee sig forpligtet til at fremme Diemedet, kunde fra sin Side bidrage ved stedste at holde aabne for 3 islandske Studenter, der lagde sig efter Medicin og Chirurgie, et dob-

best Communitetstipendium eller 8 Mk. ugentlig og fri Bolig paa Regentens for 3 Aar, medens Directionen for Fondet ad usus publicos anmodedes om at uovirke, at disse tre islandiske Studenter maatte af bemeldte Fond desuden tillægges hver et Stipendium af 30 Rdlr. aarlig.

Efterat Sagen var af sidstnævnte Direction allerunderdanigst foredraget Hans Majestæt og under 14 Januar 1803 af Allerhøiøissamling bifaldt, beholdt Islanderne D. Hjalteelin i Aaret 1803 og E. Gudmundsen i Aaret 1804, den sidste dog uden at have offentlig deponeret, som Studiosi Chirurgiæ forbemeldte Understøttelse af Universitetet og Fondet ad usus publicos, og da, efter de bestemte Aars Forløb, den dem af sidste Fond tilfugte Understøttelse under 19 Sept. 1806 allernaadigst blev forlænget paa 2 Aar, bevilgedes dem ligeledes Prolongation med Hensyn til det, de nødde af Universitetet.

Med disse toende Studerende vare saaledes to af de Communitets- og Regentpladse besatte, der ved Universitetet holdes aabne for islandiske Studiosi Medicinæ og Chirurgiæ. Om den tredie ubesatte ansogte i dette Aaraar Islanderen Sigurd Gudmundsen. Men da han ikke offentlig havde deponeret, eller var bleven academisk Borger, behøvedes allernaadigst Dispensation, for at han kunde have Adgang til saadan Understøttelse.

I Betragtning af særdeles Omstændigheder, der taledes til Ansøgerens Fordeel, har Hans Majestæt, paa Directionens allerunderdanigste Forestilling, under 18 Jun. d. A. allernaadigst tilladt, at bemeldte Studiosus Chirurgiæ, Sigurd Gudmundsen, maa i 3 Aar nyde Plads paa Regentsen og 8 Mk. ugentligen af Communitetet, imod at han ved hvert Halvaars Slutning ined Attester fra sine Lærere godtgjør, at han med Flid og Held fortsætter de chirurgiske Studeringer, samt forpligter sig til, efter disses Kuldendelse at vende tilbage til Island, for der at anvende de erhvervede Kundskaber.

Ved allernaadigst Resolution af 26 Maj d. A. er de academiske Professorer, hvis Embedsgaarde ved det fiendtlige Bombardement ere ødelagte, bevilget en aarlig Godtgjørelse til Husleie af Universitetets Kasse, saalænge indtil de igien kunne tiltræde fri Bolig. De academiske Lærere, hvis Professorgaarde for en Tid vare blevene ubeboelige, er tilfaaet en lige Godtgjørelse, i Forhold til den Tid, i hvilken de af denne Aarsag have maattet boe til Leie i Byen.

Under 18 Junii d. A. har Hans Majestæt allernaadigst tilladt, at det Tillæg af 2 Mk. ugent-

lig til Communitetsstipendiet, som ved allerhøieste Resol. af 5 April d. A. blev bevilget indtil May Maanedes Udgang d. A. (See det forrige Hæfte S. 111), maa vedblive, saalænge nuværende Krigsuroligheder vare.

Ligesom der under 23 Febr. d. A. fra Directionen for det Kongl. Communitet i Kiøbenhavn igiennem Universitetsdirectionen ved Skrivelse til det Kongl. Admiralitets og Commisfariats Collegium skeete Tilbud af nogle Communitetet tilhørende Skovparter (see disse Annaler 1808. 1ste Hvert. S. 110), saaledes er paa samme Maade fra Consistorium gjort Tilbud af 104 Gegetræer i det Universitetet tilhørende, ved Faxe beliggende, saakaldte Strandvænge, forsaavidt de maatte findes brugbare til den Danske Flaades Tieneste, og dette Tilbud af Admiralitetet antaget. Ligeledes har dette Collegium modtaget et af Directionen for Universitetet og de lærde Skoler under 4 Jun. d. A. gjort Tilbud af omtrent 100 Gegetammer af Sorøe Academies Skove, som Bidrag til det danske Søeværn.

Den 19 May d. A. har Directionen approberet Consistorii Valg af Cand. Theol. Johan Frederich Møller Bjørn til Formand for Liigbærerne i den afdøde Hans Christian Graulunds Sted.

Den 20 Julii d. A. har Directionen approberet Consistorii Forslag, at Professor Müller tiltræder den ved Biskop Munters Fratrædelse ledigblevne Plads i Universitetsbibliothek-Commissionen, samt at Dr. Wedel Simonsen antages som Amanuensis ved Universitetsbibliotheket i den til geistligt Embede befordrede Cand. Petersens Sted.

Den 6 Julii antog Consistorium Studiosi Krumm og Rask til Volontairer ved Universitetsbibliotheket.

Den 11 Febr. d. A. blev Alumnus Seminarii pædagogici L. Batslow af Consistorium udnævnt til en ledig philologisk Plads paa Elersens Collegium.

Den 11 Febr. ligeledes Studiosus Medicinæ Jens Grønbech Døderlein af Consistorium udnævnt til at nyde den vacante medicinske Plads paa Elersens Collegium.

Den 13 April d. A. udnævnte Consistorium til tre vacante Pladse paa Walchendorffs Collegium Studenterne J. Westengaard, H. H. Laurberg og H. Gruner.

Den 25 Maan ligeledes Cand. Theol. Nic. Fred. Sev. Grundtvig til Alum. paa Walchendorffs Collegium.

Den 15 Junii ligeledes Studiosus Juris J. W. Meyn til den paa Elersens Collegium vacante juridiske Plads.

Den 20 Julii ligeledes Alumni Collegii Regii Otto Schreuder og Ole Stædt Trowel til at nyde de to ledige Portioner af Stipendium Bartholinian. for Regentianere.

Indtil den 24 Marts d. N. var af den ved Bombardementet ødelagte Gruvsteds Kobber, Støffemetal, Messing, Zin og Bly deels fra Gruber gaarden opsaaret, deels af Sag og Guldgruber nedtaget og i Gruben indbragt følgende:

Mængde Kobber 774 Puffer og 137 Sfp. 7 Risp. 2 pld.
En Kobberstøi fra Piret over
Boret . . . — 1 — 6 —

137 Sfp. 8 Risp. 8 pld.

Fammetmettet Kobber og Stof
Femetal . . . 5 — 3 — 8 —
Dele Stuffer Støffemetal . . . 22 — 4 — 14 —
Støffemetal, smeltet og meleret
Jern ic. . . 15 — 13 — 12 —

43 — 2 — 2 —

Forbrændt Messing af forskellige
Sorter . . . 1 — 17 — 4 —
Bly, hvelt og smeltet . . . 3 — 4 — 8 —
Støffemetal . . . 1 — 1 — 1 —
Zin og Bly sammenmettet . . . 1 — 17 — 1 —
i alt . . . 188 Sfp. 9 Risp. 6 pld.

foruden endeel Kobber, Klokkemetal og Jern paa de høie Gevælfte og Vægtergangen, som man deels formedelst Veirliget deels formedelst Mangelen af en Trappe i Taarnet ikke havde kunnet nedbringe. Værdien af det Hele anslaaes til 16 à 20000 Rdlr.

Saa vel Universitetets store Segl, som de 4 Faculteters særskilte Sigiller, der ved sidste Jdebrand ødelagtes, besørges nu paa ny forfærdigede efter deres gamle Form.

Efterat de forbrændte Stykker af Kong Jacobs Pocal ere af en Guldsmed beseete, og man har erfaret, at den ikke kan sættes istand, har Consistorium overdraget disse Levninger in deposito til Antiquitetscabinettet.
